

Народно творчество

ДАЛИ СЪМЪ ГУДА ИЛИ СЪМЪ ДРУГА?

Народна приказка

ИМАЛО единъ мъжъ и една жена. Мъжътъ билъ кжшовникъ, та седълъ у дома и гледалъ децата и кжшната работа, а жена му ходѣла навънъ да се грижи за полската работа. Но била тя мързеливичка: обичала повече да се излежава, да си попейва и да скита нагоре надолу безъ работа.

Имали си тѣ една нива. Като дошла жътва, тя станала да иде да я пожъне, а мъжътъ останалъ у дома съ децата.

Взела си тя погача, напълнила бъклицата съ вино и хайде на нивата. Отишла тамъ, хапнала си, пийнала си, па легнала на сѣнка да спи.

Така „днесъ, така утре — минали се нѣколко дни, нивата си стои непожъната.

Почналъ да се чуди мъжа ѝ и единъ денъ я запиталъ :

— Жено мари, мигаръ още не си дожънала нивата? Кога ще я дожънешъ?

— Още малко, мъжо, още малко! Утре ще я дожъна.

На другия денъ Гуда — така ѝ било името — взела погачата, напълнила бъклицата съ вино и отишла на нивата. Хапнала си, пийнала си хубаво и пакъ легнала подъ крушата.

Вечеръта се върнала, а мъжътъ пакъ я попиталъ :

— Гудо мари, още ли не дожъна нивата?

— Още малко мъжо, много малко остана. Утре ще я дожъна.

Но на другия денъ пакъ направила сжщото. Тогава мъжътъ ѝ си рекълъ: „Я да ида да видя, какво прави жената съ тая нива.“

Отишълъ той на нивата и що да

види! Лежи си тя на сѣнка подъ крушата, прегърнала съ ржка бъклицата, а отъ нивата нѣмало баремъ единъ класъ пожънатъ.

— Аха, такава ли е работата! — си рекълъ той. Чакай, ще те науча азъ тебе!

Взелъ, че ѝ изрѣзълъ хубаво косата съ сѣрпа и си отишълъ. Тя, като била пияна, не усѣтила нищо. Спала си така и по едно време се събудила. Пипнала си главата — гола като рѣпа. Почнала да се чуди и пита: „Дали съмъ Гуда или съмъ друга?“

Питала се тя, питала, па като нѣмало кой да ѝ каже, рекла си: „Чакай да ида у дома да питамъ, кжде е Гуда“.

Отишла си дома и започнала да тропа на вратата.

— Гудини деца, тука ли е майка ви?

— Не, не е тука, тя е на дожънване, — казали децата.

— Хж, — си рекла тя, — не съмъ била друга, ами съмъ Гуда.

— Ами има ли Гуда коса на главата си? — попитала пакъ тя.

— Има, има! — отговорили децата. Пипнала си тя главата и се завийкала:

— Олеле, не съмъ Гуда, не съмъ!

Тогава излѣзълъ мъжътъ ѝ, па ѝ казалъ :

— Гуда си, Гуда, ами вмѣсто да пожънешъ нивата, пожънала си главата си. Питай бъклицата, тя ще ти каже.

Засрамила се Гуда и си влѣзла дома. А на заранъта станала рано, отишла на нивата и до вечеръта я пожънала. Но бъклицата оставила у дома.